

«Nytt» meldesystem: Rema1000

Det er ikke Reitanfamilien som har blitt Bridge-sponsorer, men slagordet deres: «Det enkle er ofte det beste», passer godt også i bridgesammenheng. Hvis du spiller relativt sjelden og ikke bruker noe særlig tid på å diskutere spill og meldesystem med makker, bør du nok satse på Remaprinsippet. Det betyr at konvensjoner du bruker relativt sjelden og som kanskje stjeler en melding du har mer bruk for, må kuttes ut.

Du bør forsøke å vise håndtypen tidligst mulig: balansert eller ubalansert. Altså balansert minimums åpning, «klassisk» grandåpning (15-17), halvsterk (18-20-), halve stokken (20-22), god 2NT (22+-25-), stålhypp 25+).

Med relativt balanserte minimumshender, bør du velge åpningsfarge både med tanke på gjenmelding og makkers utspill. Med 18-20 kan det ofte være gunstig å åpne på lavest mulig farge (gjerne 3-korts kløver) for å få granden på riktig hånd.

Med ubalanserte minimumshender major/minor (5-5), bør du velge åpningsfarge med tanke på gjenmelding etter makkers sannsynlige svarmelding. Vær spesielt obs på sparåpningen med minimumshånd- hvis makker er for tynn til å melde 2/1 og ikke kan støtte sparfargen, er han nødt til å melde 1NT på mye rart. Da kan det kanskje lønne seg å åpne på minorfagen.

Med primært tilpasning til makkers åpningsfarge bør du kunne vise god støtte til makkers farge på ulike måter med balanserte og ubalanserte hender: direkte limithopp sperrepreget, Splinter ubalansert (kan være både invitt og utgangskrav), 2NT med balansert hånd og minst invitt, og dobbelhopp som entydig renons.

I første og andre hånd er sparfargen oftest på 5 kort, men honnørsterke 4-kortsfarger kan ofte meldes, spesielt med minimumshender. (Utspillet!)

Enkel minor høyning er krav, dobbelhøyning er sperrepreget. 2NT er utgangsinvitt med hånd som egner seg for å ta i mot utspillet, mens 3NT er 13-16.

Generelt: 4. farge er krav, ny farge etter 2/1 er krav, ny farge på 3-trinnet er krav.

2kl er kravhånd, de andre 2-åpningene er konstruktive svake 2. (2NT er krav som ber om mer info.) Major på 2ru-åpningen er rundekrav. Enkel fargemelding av 2kl-åpneren er rundekrav.

Motspill: første bud – hjelp makker hvis du kan!

Generelt: norske utspill. Lavt kort styrke på makkers utspill. Svenske fordelingskast. På saking: odde kort styrke, like kort Laventhalpreget.

Motspillsignaler i bridge

Her følger en blanding av egne erfaringer, generelle råd og konkrete anbefalinger om motspillsignaler:

Etter at jeg hadde spilt bridge i noen år, kom jeg midt på 60-tallet over en gammel bok av Aksel J. Nielsen: «Modspillet, Bridgens Stebarn» fra 1948. Han brukte de klassiske signalene med 11-regelen og høyt kort styrke, men jeg lærte meg mye om måten å tenke på i motspillet. Boken inspirerte meg til å lese mer, og ganske snart hadde jeg pløyd gjennom all bridgelitteraturen på Deichmanske, og begynte å jakte i antikvarier og å kjøpe fra utlandet.

På samme tid startet Golia-perioden med RKK, Pedro, Gafle, Nordbysjefen, Melby osv. Jeg hadde mye kontakt med RKK og han sverget til svenske kast. Flere andre av Østfoldgjengen brukte også svenske kast; jeg husker blant annet Egil Hansen. Vi spilte en turnering sammen, med en lynrask avtale rett før start: Naturlig, Nygård og svenske!

I 1968 arrangerte Norge EM, og da fikk jeg kjennskap til Romerske avkast (revolving discards). En periode etterpå spilte vi Blue Club etter meldeforklaringene som italienerne sendte til motstanderne! Det gikk ikke alltid like bra...

Jeg flyttet hjem til Straumgjerde og fortsatte å spille og lese og kom etter hvert fram til noen minstekrav for markeringssystemet:

Krav til fordelingskast:

- De må kunne fungere ok ved alle «normale» fargelengder.
- Fordelingstypen bør kunne leses etter første kast.
- De må ikke koste stikk pga kast av mellomhonnører.
- De må være noenlunde lesbare, selv om spillefører falsk-kaster.

Krav til styrkekast:

- De må være lette å lese.
- De må ikke koste stikk.
- De må ikke være for lette å ødelegge av spillefører.

På slutten av 70-tallet hadde jeg skaffet meg et bridgebibliotek, og fant ut at jeg skulle gå igjennom mange spill for å finne ut hvilke signaltyper som fungerte best, og som også var vanskeligst for spillefører å forstyrre. Her er resultatet:

Mot farge:

1. Norske fordelingsutspill, også fra gjenværende.
2. Rusinow honnørutspill.
3. Det beste fordelingssignalet = Malmø(svenske).
4. Lavt kort som styrke;er klart best.

Mot grand:

1. Norske fordelingsutspill, men kan spille nest høyeste fra tynn farge.
2. Vinjes sekvensutspill, med prinsippet om fordeling med 3+ kort i bordet og styrke med

maks to, pluss eventuell avblokkering.

3. Svenske fordelingskast, kombinert med lavt kort som styrke.

Mer generelt:

1. Romerske sak: odde kort styrke, like kort Lavinthal.
2. Huske på at jeg har 2 motspillere og bare 1 makker: gjøre det lettest mulig for han.
3. Enighet om noen få bærende prinsipper i makkerparet.

I praksis:

Norske utspill både mot farge og NT, men slik at mottagelighet i spilt farge (=lite kort) er viktig, spesielt inne i spillet. **Rusinow** utspill mot slem, 5-trinnet, sjansegrand, og også mot vanlige fargekontrakter. Nest høyeste fra tynn langfarge mot NT. Modifiserte **Vinje** sekvensutspill mot NT, (q,j,t viser 0 eller 2 høyere),. Essutspill normalt fra bra farge med Ak i spissen, konge vise Akj(xx)/kqt(xx). Hele tiden med Vinjeprinsippet om at maks dobbelton i bordet ber om styrke/svakhet, men fordeling hvis 3 eller flere, samt avblokkering i noen situasjoner.

Av og til spille honnør fra 3+ kort for å hjelpe makker; legge styrke for å hindre makker i å skifte farge, hvis du ser at feigt motspill gir maks stikk.

Hvis ikke du har et godt utspill etter meldingsforløp og egne kort: spill fra det du har!

Blindt dobbeltonutspill kun når den fargen er helt opplagt!

Golia-laget hadde forresten en morsom utspillsregel mot slem; har du ikke et opplagt utspill, spill ruter! RKK påsto at det var odds for dette.

Kos dere med bridgen, spillet uten aldersgrense!

Olaf Torgeir Strand (Laffen)